

Ο «ΙΠΤΑΜΕΝΟΣ»(;), ΑΡΧΑΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΝΑΟΣ

Τα Ελληνικά λεξικά ετυμολογούν τη λέξη «ναός – Δωρ.», «νηός – Ιων.», « νεώς – Αττ.» ,ως το κατοικιτήριο του Θεού.Ο Όμηρος και ο Ηρόδοτος χρησιμοποιούσαν τον Ιωνικό τύπο. Οι πρόγονοί μας θεωρούσαν τους θεούς τους ανώτερες δυνάμεις, εκφραστές αξιών και πολιτισμών, ακόμη δε και προγόνους τους.

Στην Αττική διάλεκτο ο τύπος “νεώς” μας παραπέμπει στο ρήμα “νέω”, δηλαδή πλέω, ρέω, πηγαίνω, τρέχω , εξ’ού και η «ναύς». Ο ναός στην Αρχαία Ελλάδα στα επιμέρους τμήματα του, είχε, κατ’ αλφαβητική σειρά,το «αέτωμα», το της κορυφής τρίγωνο, εκ του αιετός – άττω – αίσσω, που σημαίνει κινούμαι μετά ταχείας και ορμητικής κινήσεως. Το «Ακρωτήριο», παν υψηλόν και εξέχον μέρος. Στις τρεις γωνίες του ναού ευρίσκονται αγαλμάτινες μορφές με φτερά, ή με ακροκέραμα που στην κορυφή τους ενώνονται οι κορυφές δύο φτερών. Τους κίονες. «Κίων» εκ του ρήματος «κίω», που σημαίνει πορεύομαι., φεύγω, αλλά και μετέωρον.Την «Κρηπίδα», η δεύτερη ερμηνεία της θεμέλιον οικοδομήματος, ιδίως ναού ή βωμού.Τον «Σηκόν», το κτίσμα του ναού, ο ιερός περίβολος του ναού, το ιερό, ο ναίσκος. Άρα θάλαμος. Τέλος το «πτερόν». Η πέριξ του ναού συστοιχία κίωνων ονομαζόταν «πτερόν», εκ του πέτομαι που δηλώνει την πτήση, ίπταμαι. (άπαντα εκ του ΛεξικούLiddel&Scott).

Εκ των ανωτέρω προκύπτουν ερωτήματα. Γιατί τα κύρια στοιχεία που συνιστούν τον αρχαιοελληνικό ναό, εξαιρουμένης της κρηπίδος – θεμέλιον, δηλώνουν την πτήση ή την ικανότητα πτήσης κάποιου αντικειμένου; Μήπως ο ναός μεταφέρει κάποιο μήνυμα περί κάποιας πτήσεως, ή πτητικής κατασκευής; Μήπως κρύβει κάποιο άλλο μυητικό μήνυμα για κάποια πτήση;

Τέτοιες σκέψεις φαντάζουν αστεία, μυθεύματα, απίθανα, υπερβολικά. Και όμως, μια προσεκτική περιήγηση στην Ελληνική γραμματεία, θα ενδυναμώσει τη θέση τέτοιων ερωτημάτων, αλλά και το ενδιαφέρον των όποιων ερευνητών.

Στα «Φωκικά» (Φωκικά, Λοκρών. Οζολών) , και συγκεκριμένα στην αναφορά για την κατασκευή των διαδοχικών ναών των Δελφών, ο Πausanias αναφέρει, ότι στο Μαντείο των Δελφών ο αρχαιότατος ναός του Απόλλωνα ήταν κατασκευασμένος από κλαδιά δάφνης, κι ότι έφεραν κλωνάρια απ’ τη δάφνη που βρίσκεται στα Τέμπη.

Γιατί δεν χρησιμοποιήθηκαν τοπικά δάφνινα κλαδιά; Από το κλαδί πάλι φτάνω στο ρήμα κλαδάσσομαι που σημαίνει εξορμώ , κινούμαι μετά σφοδρότητας. Αυτός ο ναός πρέπει να είχε το σχήμα καλύβας. Οι κάτοικοι των Δελφών λένε, ότι ο δεύτερος ναός έγινε από μέλισσες, απ’ το κέρι των μελισσών κι από «πτερά». Γιατί χρησιμοποίησαν πτερά;

Και λένε ότι αυτός ο ναός στάλθηκε από τον Απόλλωνα στους Υπερβόρειους.

Αλήθεια, με ποιο τρόπο έστειλε τον ναό ο Απόλλων στους Υπερβορείους, και γιατί;Μήπως ο συγγραφέας αποκρύπτει την πληροφορία αυτή;

Και συνεχίζει ...10. Υπάρχει και μια άλλη εκδοχή, ότι δηλαδή τον ναό τον κατασκεύασε κάποιος απ' τους Δελφούς, που τον έλεγαν Πτερά. Κι' ότι ο ναός πήρε το όνομα του απ' τον ιδρυτή τους,. Απ' αυτόν τον Πτερά, (όνομα δηλωτικό πτήσης), λένε, με την προσθήκη ενός «Α» μια πόλη στην Κρήτη ονομάζεται Απτερεοί. ..11. η ιστορία, ότι ο τρίτος ναός έγινε από χαλκό, δεν είναι καθόλου παράδοξη, αν λάβουμε υπ' όψη, ότι ο Ακρίσιος κατασκεύασε χάλκινο θάλαμο για τη θυγατέρα του, κι ότι οι Λακεδαιμόνιοι έχουν ακόμη κι σήμερα ένα ιερό της Χαλκιοίκου Αθηνάς...12.τις άλλες ιστορίες δε μπορώ να τις πιστέψω , (γνώμη του) ούτε ότι ο ναός ήταν έργο του Ηφαίστου, ούτε το μύθο για τις χρυσές ψάλτρες, που αναφέρει ο Πίνδαρος στους στίχους του γι' αυτόν τον χάλκινο ναό:

“και πάνω απ' το αέτωμα έψαλλαν

οι χρυσές Κηληδόνες.»

(Κηληδόνες, ωδικά δαιμόνια, όπως οι Σειρήνες, που πετούσαν)

Συνεχίζει ο Πausanias λέγοντας...Οι στίχοι αυτοί, κατά τη γνώμη μου, αποτελούν μια μίμηση του Ομήρου (Ομήρου Οδύσ. Μ, στ 44) στο σημείο που αναφέρεται στις Σειρήνες. Επίσης η παράδοση δεν συμφωνεί και στον τρόπο με τον οποίο **«εξαφανίστηκε»** ο ναός. Μερικοί λένε, ότι έπεσε σ' ένα χάσμα της γης κι έλιωσε απ' τη φωτιά...

Δεν είμαι ειδικός για να εξαγάγω ασφαλή συμπεράσματα για τα ανωτέρω. Και η πληροφορία, ότι ο ναός περιέχει πληροφορίες για πτήση η υπτάμενη κατασκευή, ίσως δεν μου χρησιμεύει σήμερα στην τρικυμία της Ελληνική κρίσης Πολιτισμού, που βιώνω. Η περιήγησή μου όμως στην Ελληνική Γραμματεία και στα Ελληνικά Λεξικά της Ελληνικής Γλώσσας, χρόνια τώρα με μορφώνουν γόνιμα και με εκπλήσσουν ευχάριστα.

Η Ελληνική Γλώσσα και το χαρισματικό Αλφάβητο της, περιέχει κατά τους Έλληνες ειδικούς ολόκληρη την ιστορία του Σύμπαντος, της ανθρώπινης φυλής, τις επιστήμες, και τις μεθόδους για να δομηθεί η ανθρώπινη ψυχή, με τρόπον ώστε να καταστεί κάποτε, μετά από κόπους και μεγάλη εξάσκηση, κάλλιστη. Μόνον τότε ο άνθρωπος θα είναι ικανός να αντιμετωπίζει και να επιλύει όλα τα προβλήματα που τον καταδυναστεύουν, όπως και στις μέρες μας.

Και αν κάποτε κάποιοι «Έλληνες»(;), χειρούργησαν το Ελληνικό Αλφάβητο, αφαιρώντας του βίαια τρεις χαρακτήρες, Κόππα, στίγμα και σαμπί, σήμερα κάποιοι όμοιοί τους προσπαθούν να την ακρωτηριάσουν περαιτέρω αφαιρώντας το Ω και το Υ.Φεύ! Αναρωτιέμαι στο μέλλον, πόσους άλλους ακρωτηριασμούς θα υποστεί, με αποτέλεσμα να χάσουμε σταδιακά την ικανότητά μας να σκεπτόμαστε και να στοχαζόμαστε.

Ας μην ξεχνάμε ότι οι σοφοί πρόγονοί μας έκρυψαν μέσα στις λέξεις πάμπολλες πληροφορίες, κρυφές για τα μάτια, μα ολοφάνερές για το ερευνητικό ανήσυχο Ελληνικό πνεύμα, που η αδιάκοπη περιέργεια του γέννησε τον υπέροχο Ελληνικό Πολιτισμό στους παρελθόντες αιώνες. Ας αναζητήσουμε τις υπαρκτές γνώσεις στην Ελληνική Γραμματεία και στα Λεξικά της Ελληνικής Γλώσσας, για να ανακάμψουμε, είθε, κάποτε και να διασωθούμε.

Τάκης Ιωαννίδης 13 9 2012, μαθητής της Ζωής